

man i Virkeligheden en Kontrol; jeg tror, at det egentlig er det eneste Fornuftige i saadanne Forhold. Den ærede Minister siger endvidere, at Statsseminarierne staa over Privatseminarierne, og det har den ærede Minister gjentaget to Gange; men den ærede Minister er ikke istand til at dokumentere os dette. Den ærede Minister kan sige, ja, „Karaktererne“, men disse ere vistnok i de senere Aar meget lidt forud ved Statsseminarierne; det er i alt Fald slet ingen Maalestof, naar man tager disse Forhold i Betragtning. Jeg har ikke saa lidt Kjendskab til disse Forhold, og jeg for mit Vedkommende tør benegte, at Statsseminarierne staa over de private. Den ærede Minister maa imidlertid tilgive mig, naar jeg udtaler, at han ikke kan sige, at det er et aldeles nyt Spørgsmaal at drage ind med her, som jeg gjorde i mit forrige Foredrag, hvad vi koste paa Statsseminarierne; det er fuldstændig berettiget at drage det med ind her; thi gennem vore Udgifter til Statsseminarierne give vi forlods alle Eleverne der en meget betydelig Lettelse i deres Skolekontingent, som de privat Dmitterede ikke have, og jeg kommer derved til det Resultat, at vi, selv om vi give disse Smuler, disse 3,200 Kr., til disse Nemesker, der forberede sig privat, faae en Lærer, som Regjeringskommissionen har sat sit Stempel paa som brugelig, for ca. 100 Kr., naar en Lærer fra Statsseminarierne koster Staten 1,000 Kr. Denne Beregning kan ikke omstødes, og den tror jeg, det er aldeles korrekt at tage med her. Det er en meget ringe Hjælp, vi give, og efter min Formening staa vi os meget vel ved at kunne komme til den samme Afford for Statsseminaristernes Vedkommende. Vi vilde derved i alt Fald spare i det Mindste mellem 50—60,000 Kr. aarlig og faae ligesaa brugbare Lærere. — Med Hensyn til Bilag 55 angaaende Jofnstriups Indberetning, da forundrede det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) sig over, at den havde fundet Plads i Bilaget. Jeg troede, at vi havde fundet almindelig Unerkjendelse, fordi det var lykkeligvis os at faae dette Bærf op i Rigsdagstidenden. Jeg skal for det ærede Medlems Skyld gjentage en Bemærkning, der faldt ved anden Behandling, og det var den, at man efter en Overenskomst med Kirke- og Undervisningsministeren har ladet dette trykke og Tablerne lithografere og meddelt Ministeren 300 Exemplarer deraf, for at der samtidig i Ministeriet kunde spares Udgifter til Trykningen af denne Indberetning, hvilket ellers maatte være slet. Ved altsaa at staa to Pluer med et Smæk sparede vi Statskassen for Halvdelen af Udgifterne. Jeg tror, at det i flere Henseender kunde være ønskeligt, om man i Administrationen kunde naae lignende Overenskomster i Forhold til Rigsdagen. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 57, Remonteringen, da vil jeg indrømme den ærede Minister, at det kunde være behageligt for ham, dersom vi gif den af

det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) anviste Bei, at bevilge Ministeren Alt, hvad han forlangte paa denne Konto, og sagde: Nu skal Beløbet ikke længere være kalkulatorisk; thi i saa Fald vil jeg nok sige, at Ministeren saa nogenlunde kan komme over Banskellighederne ved, at Beløbet er obligatorisk, naar han faar Alt, hvad han forlanger; men jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal ganske henholde mig til, hvad jeg engang tidligere har ytret, og maa i Forkastelsen af dette Forslag se en Tilslutning fra Folkethingets Side til Hvertallets Opfattelse, saaledes som jeg har gjort gjældende, at Remonteringsbeløbet ikke tør betragtes som kalkulatorisk. Da den meget ærede Minister tog sine Ytringer med Hensyn til Forslaget under Nr. 59 tilbage, skal jeg ikke komme ind derpaa. Den ærede Minister overførte dem til Konto F., navnlig de Undringsforslag, som derom bleve vedtagne ved anden Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa de Specialia, der angaa alle disse Underendringsforslag. Jeg antager, at vi have bevilget alt Forødent til Krigsministerens Brug paa disse forskjellige Konti under Konto F. Skulde der være en eller anden uforudset Omstændighed, som gjorde en Overskridelse begrundet, ja, da møde vi her det Samme, som er Tilfældet enkelte andre Steder, at med denne Begrundelse indgaar Spørgsmaalet om en Tillægsbevilling til Rigsdagen. — Med Hensyn til Forslagene til § 23 under Nr. 64 og 67, som begge høre sammen, det er Udrustning og Dplægning m. m. samt Vælfesudrustninger, da skal jeg erklære, at efter at den høitærede Minister har udtalt, at det er hans fulde Overbevisning, at de budgetterede Beløb ville være tilstrækkelige til at fuldføre den Plan, som er fremsat i Bilagene, og dække de dermed forbundne Omkostninger — naturligvis, deri ere vi Alle enige med den ærede Minister, at aldeles uforudsete Omstændigheder holdes ude af Betragtning — fastholder Hvertallet sin Anbefaling for disse tvende Forslag Nr. 64 og 67 og anmoder det ærede Thing om at stemme derved. — Med Hensyn til Forslaget vedrørende Stevns Fyr glæder det mig personlig at kunne udtale som Medlem af Thinget, at jeg ganske slutter mig til den meget ærede Ministers Opfattelse af disse ivrige Bestræbelser for monumentale Foretagender, Opreisning af Mindesmærker. Jeg frygter for, at man i denne Sver — den kan jo til sine Tider være særdeles vel begrundet — noget vil skjule, at det er en daadløs Tid, vi leve i, og derfor vil søge Opreisning ved at mindes tidligere Daad. Altsaa, dersom man havde vidst, hvad den ærede Minister nu siger, at Marineministeriet som saadant ikke har staaet i Forhold til dette Udsmykningsforetagende, er jeg mest tilbøjelig til at tro, at Udvalgets Hvertal i det Mindste ubetinget vilde have sluttet sig til Forslaget under Nr. 71. Jeg skal imidlertid erkende, at efter den ærede Ministers Udtalelser er der ingen An-